

μενον καὶ ἐπὶ πλέον μιά συμβολή διὰ μίαν νέαν ρεαλιστικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια μᾶς ἀπασχολοῦν.

Δὲν εὕρισκόμεθα ἐνταῦθα διὰ νὰ διακηρύξωμεν ἰδεώδη, ἀλλὰ διὰ νὰ καθορίσωμεν τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ δύναται νὰ ἀναληφθῇ ἡ ἀπαιτουμένη δρᾶσις διὰ τὴν προώθησιν τοῦ θέματος τῆς πραγματοποιήσεως σαφῶς καθωρισμένων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν.

Ἡ πλήρης συμμετοχὴ ὡς τακτικῶν μελῶν τῶν Η.Π.Α. καὶ τοῦ Καναδά, ὄχι μόνον συμβάλλει εἰς τὸ γόητρον τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου, ἀλλ' ἐνισχύει εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ ἀποφάσεις μας θὰ συντελέσουν εἰς τὴν διαμόρφωσιν μιᾶς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πολιτικῆς, ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἀλληλοεξαρτωμένων οἰκονομικῶς χωρῶν.

Ὁ Ὄργανισμός, ὑπὸ τὴν σημερινὴν του διάρθρωσιν, ἀποτελεῖ μίαν κοινότητα ἐθνῶν, ἡ ὅποια διαθέτει τὰ ἀναγκαῖα μέσα—ἠθικά, ἐπιστημονικά, τεχνικά καὶ οἰκονομικά—διὰ τὴν ἐπίτευξιν, διὰ κοινῶν προσπαθειῶν, τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους προβλέπει τὸ σύμφωνον τοῦ Ο.Ο.Σ.Α.

Ἀντιπροσωπεύω, κύριε πρόεδρε, μίαν χώραν—μέλος, ἡ ὅποια εὐρίσκειται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεώς της. Καὶ ἀποτελεῖ κοινὸν καθῆκον μας, ὅπως, συμμορφώμενοι πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ ἰδρυτικοῦ συμφώνου τοῦ Ο.Ο.Σ.Α., ἐξασφαλίσωμεν ἠῤῥημῆνας δυνατότητας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν χωρῶν τούτων. Ἡ δημιουργία τῶν δυνατοτήτων αὐτῶν, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναγκαῖα προϋπόθεσις, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας εἰς μεγάλας περιοχὰς τοῦ κόσμου.

Ἡ πραγματοποιήσις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύ-

ξεως, ὑπὲρ τῶν διατελουσῶν ὑπὸ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, χωρῶν, θὰ εἶναι ὄχι μόνον πρὸς ἠθικόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς μακροχρόνιον οἰκονομικὸν συμφέρον τῶν πλέον προηγμένων οἰκονομικῶς χωρῶν.

Ἡ προοδευτικὴ ἐλάττωσις τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν ἀνεπτυγμένων καὶ τῶν ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένων χωρῶν, θὰ παράσχη μίαν ἀδιαφιλονίκητον ἀπόδειξιν—καὶ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ παράσχωμεν τὴν ἀπόδειξιν ταύτην—τῆς συνεχῶς ἀναπτυσσομένης ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ τούτου.

Ἡ ἐπίτευξις καὶ ἡ διατήρησις τῆς νομισματικῆς σταθερότητος, εἶναι οὐσιώδους προϋπόθεσις διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένων οἰκονομικῶς χωρῶν, ὅπως ἡ Ἑλλάς, ἀπαιτεῖται συγχρόνως μία ἐντατικωτέρα προσπάθεια εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἐπενδύσεις. Ἡ προσπάθεια ὁμοῦς αὕτη θὰ ἔθετεν ἐν κινδύνῳ τὴν οἰκονομικὴν σταθερότητα, ἐὰν δὲν ὑπεστηρίζετο αὕτη ἀπὸ ἐπαρκῆ εἰσροὴν ξένων κεφαλαίων. Ὡς ἐκ τούτου διὰ τὴν ρεαλιστικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, ἀπαιτεῖται ἡ ἐξεύρεσις τοῦ ἀναγκαιοῦντος ξένου κεφαλαίου ἵνα τοῦτο καλύψῃ τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς ἐγχωρίου ἀποταμιεύσεως.

Τὰ κεφάλαια τούτα θὰ πρέπει νὰ χορηγοῦνται τόσον ὑπὸ τὴν μορφήν κρατικῶν χορηγήσεων, ὑπὸ ὀρισμένων ὅρων, διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς οἰκονομικῆς ὑποδομῆς, ὅσον καὶ διὰ τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς εἰσροῆς ἰδιωτικῶν κεφαλαίων εἰς τὰς χώρας αὐτάς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν αἱ ἀνεπτυγμένοι χωραὶ θὰ ἠδύναντο νὰ συμβάλουν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ εὐνοϊκοῦ κλίματος, διὰ τῆς υἰοθετήσεως κινήτρων, τὰ ὅποια θὰ πρέπει